

TANKAR frammanundan valginum.

Nú fylkjast aftur menn á valg. Í Danmörk er valt og har hefur fólkjó givið tí seinasta ríkisstýrinum eitt álitisprógv, sum er undrunarvert.

Það er altíð so, at tann ráðandi fær nógva mótið og nógva atfinningar ta tíð hann situr við ráðið, og ofta er tað so, at atfinningarnar eru so mangar og sterkar — »oppositiún» so mensk og orðarík; at hon fær hann ríkan úr hásetrinum.

Hesa fer sigraði tann danska ríkisstjórnin — javnaðarmannaflokkurin og teir radikala — og ikki eiti á. Eina framgongd og eitt mandattal, ið var óvæntandi. Eftiri eru nú Føroyar — Føroyingar — og so skulu teir brátt sliga fram og sýna hvørjum manni og flokki, teir geva sítt álít.

Ofra hefur verið haft á máli, at Føroyingar, eitt minnimanns fólk, eitt fólk, hvørs vinnuvegir eru so kargir sum nakrastaðnis, og hvørs lív er ein berjan fyri tilveranini, ferð eftir ferð styðja teir flokkar, ið eru mótsöðumenn minnimannsins niðri í Danmörk. Hetta má finnast logið, og hetta má tykja ófatandi fyri danskar javnaðarmenn. Teir frætta frá dýrum tíðum, ringum korum á oyggjunum í Atlantshavinum, og so senda oyggjabúgvarnir repræsentantar niður, ið reka stórmannsins orindir.

Verður hetta aftur so hesa ferð? Fara Føroyingar upp aftur nú at fylkjast um ein doyggjandi flokk sum er so sjónliga í afturgongu og valla kemur fyri seg aftur?

Tað fæst at siggjast. Allir vita, at vinstraflokkurin í Danmörk á hesum valgi fekk eitt slíkt skarðslup, sum er at ógvast fyri, og at flokkurin er í ósemju við seg sjálvan, og at í hesum flokki sigur ein av teimum, ið her hava boðið sær framtíð, sýslumaður A. Samuelsen, seg at standa.

Hetta er ikki flokkur, ið hefur separatiska ætlan, javnaðarflokkurin hefur ikki í kvittanum at slíta seg frá Danmörk og knúgva Føroyingar til jarðar við tungum skattum.

Heldur ikki hefur hesin flokkur tað í ætlan at danísra Føroyingar. Sjálvstýrismenn vita tað, at javnaðarmenn altíð eru til reiðar at styðja føroyskt mál, grundstøðulin fyri okkum sum fólk.

Teirra stevnuskrá — program — er ein náttúrlig framgongd á heimligum botni. Teir skilja tað, at skal eitt fólk, hvussu lítið og fámæt tað er, vinna fram vinnuliga og mentunnarlaga, so má tað hava álít á seg sjálvt og ikki líta alt upp í hendurnar á øðrum, fremmandum.

Men teir skilja tað, at tað nationala eigur ikki í politikkni at fáa slíka oddastøðu, at tað sociala, tað ekonomiska verður gloymt ella fær eitt deyðningarlív.

Skal eitt fólk fáa álít á seg

sjálvt, má tað stimbrast økonomisk, materielt. Maður, sum ikki fær fótin fastan, kann ikki skilja orðið foðiland, kann ikki fáa alsk til sítt fosturland.

Og tann, sum liggur undir økonomisk, hevur onga aðra hugsan enn peningasorgir, og hvussu hann skal bjarga sær úr teirri økonomisku neyðini.

Ein kann ikki biða við socialum bóttum og umskipanum — reformum — inntil hann fær tey nationalu málini framd.

Tað sociala skal greiða gøtuna fyri tí nationala.

Í mong ár hevur her á landi verið ein togan millum flokkarnar á tingi um inntøkur til lögtingið.

Sjálvstýrismenn hava haft uppskot frammi um inntøkuleiðir at ganga, men hesar leiðir tykist fleirtalsflokkurin í tinginum ikki at kunna ganga: tær eru ikki at fara fyri smámannin, tað er

at leggja ov tungar byrðir á tana fátæka.

Javnaðarmenn hava lagt fram mál, ið hava víst á, at tingið kundi vunnið sær neyðugar inntøkur uttan at nerva tann minnimenta: Bankamálið og lands-handismálið. Men hesi mál hava flokkarnir ikki tikið undir. Tikið kanska undir uppá kvamsvís fyri seinri, tá ið vóru forkomin, at skjóta ábyrgdina av sær og aðrastaðnis.

So statt og burtúr hesari umhugsan koma vit til tað úrslit, at javnaðarflokkurin er ein flokkur, ið bestu vónir eru til, kann greiða tað vána lag, okkara land nú stendur í, ein flokkur, ið vil bota fiskimannsins og arbeidarans kor, og eiga tí øll at fara á valg 11. november og uttan iva velja javnaðarmannin **P. M. Dam** til fólkatingsmann.

J.

Føroya fiskimenn og arbeiðarar!

vilja tit verja tykkara egnu interessur á ríkisdegi, so mugu tit velja ein mann, sum tit fult út kunnu líta á er

tykkara maður!

og sum tit kunna velja við fullum treysti til — og uttan iva um — fyrst og fremst vil røkja fiskimanna- og arbeidsmannaerindi á Danatingi. — Nóg leingi hava tit sent afturhaldsmenn á Danating, sendið nú ein mann niður, sum fyri tykkum vil verða ein framburðsmaður!

Sendið niður mannin, sum vil føra arbeidara-politikk fyri Føroyingar á Danatingi, javnaðarmannin **P. M. Dam**!

Latið stemmuseðlar í fleiri túsendtali siggja soleiðis út:

Dam, P. M. Socialdemokratiet	✕
Patursson, J. Udenfor Partierne	
Samuelsen, A. Venstre	

Til Jóannes Patursson.

Í mannagövu spurdi eg tygum, hvar vit skuldu fara — vit skuldu jú fylgjast. Tygum segdu, at tygum hildu tygara egnu leið, og umbóru tygum við, at tygum høvdu gjørt tygara arbeidi hálvliðugt.

So hað eg tygum siga mær, hvar tygum fóru, so vit kundu fylgjast við tygum. Men tað vildu tygum heldur ikki. So var einki at gera.

Samuelsen og eg vóru í Kví-

vík og høvdu boðað fund í Vestmanna, tá vit fingi telegram frá tygum um, at tygum bjóðaðu okkum til fundar í Kollafirði. Vit svaraðu, at vegna tess, at fundur var ásettur í Vestmanna, máttu vit hagar, og um tygum nú vildu fylgjast við okkum, bjóðaðu vit tygum til fundar har. So í Sörvági fekk eg boð frá tygum um, at tygum fóru til Suðuroyar, og bjóðaði tygum okkum við. Men tá var ikki far at fáa, og ikki bar heldur til at rýma úr Vágum.

P. M. Dam.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Avhaldsfundur

var sunnudagin hildin í Sjónleikarhúsinum. P. Niclasen helt fyrstu røðuna; og tó at hon var góð, so má tað sigast, at hon var sum einki at rokna móti teirri athugaligu, ja, hjartarorandi røðu, ið danska kvinnan Anna Petersen, ið hefur verið í Føroyum fleiri ferðir fyrr, helt. Tað eru einar serar gávur hon hevur at hugfanga fólk. Stórt spell er, at hon so sjáldan kann fáa nakað nevnt av áhoyrum her í Havnini — bert ca. 60 fólk vóru á fundi hendan dag, og hvat er tað á einum so stórum plássi.

Fótbóltsleikur.

Miðvingar vóru sunnudagin í Havn og spældu bolt móti Boltfelag Skotfelagsins. Avbygdamennirnir vunnu við 5—0. Miðvingarnir spældu so væl, at tað mátti verið ein sannur stultleiki at sæð teir roynt seg móti einum heilt sterkum boltfelagið, t. d. Havnar boltfelag.

Løgtingið 1935.

Broytan av valrættartreyttunum.

Sum kunnugt fortelkaði amtið vallógina soleiðis, at hann, ið hevði gildið skatt sín seinastu try fjórðungsárin, kundi velja við kommunuval.

Hetta reisti hárin á høvðinum á sambandinum og sjálvstýrinum og í lögtingssetuni fjór viðtøku hesir flokkar at broyta lógina soleiðis, at eingin slapp at velja, um hann yvirhøvur skyldaði nakran skatt, ið var eldri enn 1 fjórðungsár.

Javnaðarmenn bardust sjálvandi imóti hesari móttøku —

og P. M. Dam segði við seinastu viðgerð av málinum, at hann vildi royna alt tað ið hann kundi fyri at forða at hetta uppskot varð til lóg.

Málið er komið aftur til tingið. Ministerið sigur, at tað kann ikki gera hesa viðtøku til lóg.

Kr. Djurhuus

fanst sterkt at, at ministerið ikki hevði viljað gjørt sum sambandið og sjálvstýrið vildu. Tað var nógvi fyri at vita sær, at ein sum t. d. hevði gildið allan sín gamla skatt, men var komin at standa í eftirstøðu fyri um tað var bert seinasta hálvár, ikki slapp at velja meðan hann sum skyldaði skatt fyri mong ár, men hevði gildið skatt fyri 3 tey seinastu fjórðungsárin, slapp at velja. Hann helt, at eingin sum ikki hevði gildið skattin rættstundis átti at sloppið at valt.

P. M. Dam

segði, at hann var væl noyddir við, at ministerið ikki hevði gjørt uppskotið um at treingja valrættin til lóg. Henda lógin ið nú galt, var nóg trong sum hon var. Fjór hevði hann barst sum best imóti tingsins viðtøku. Hann vónaði at tingið lat ministeris avvísing »tages til Efterretning.»

A. Samuelsen

helt, at Dams »tilfriðsheit» væl ikki skuldi tyða, at hann var fallin frá sínum »principiella» kravi um, at allar skattatreytir skulu burtur.

P. M. Dam

til Samuelsen: Sjálvandi halda vit javnaðarmenn enn sum áður fast um kravið at skattatreytirnar skulu burtur. Valrætturin til kommunuvalið mátti vera líka friur og óheftur sum til lögtings- og fólkatingsval.

N. Niclasen

brigdaði Samuelsen og Djurhuus, at teir høvdu tingið í lógina at fáa pantifútar fyri at reinska tann kostin, ið teir ikki troystu sær sjálvir at skumpa.

Við triðju viðgerð var viðtikið at biða við málinum fyri fyrst.

Føroya Social-Demokrat

er blað fiskimanna og arbeidaranna og eigur tí at verða hildið og lisið av teimum.

Socialisma er arbeidarapolitikkur!

Fiskimenn, arbeiðarar haldið og lesið „Føroya Social-Demokrat“, ið er tykkara blað!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bláðstjórar: P. M. Dam, Tveorvi, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.